

unde constat, esse Hippocratis; unde si quis hoc neget, nec saltem refellitur, sed videtur, nisi quia ab ipso Hippocratis tempore, usque ad hoc tempus, & deinceps, successionis series commendavit, ut hinc dubitare, demeritis sit. Platonis, Aristotelis, Ciceronis, Varronis, aliorumque ejusmodi Auctorum libros, unde noverunt homines, quod ipsorum sint, nisi eadem temporum sibi met succedentium contestatione continua? Multi multa de literis Ecclesiasticis conscripserunt, non quidem auctoritate canonica, sed aliquo adjuvandi studio, sive discendi. Unde constat, quid cujus sit, nisi quia his temporibus, quibus ea quisque scripsit, quibus potuit, insinuavit, atque edidit, & inde in alios, atque alios, continuata notitia, latiusque firmata, ad posteros, etiam usque ad nostra tempora, pervenerunt; ita ut interrogati, cujus quisque liber sit, non hesitemus, quid responde-re debeamus? Sed quid pergam in longè præterita? Ecce istas literas, quas habemus in manibus, si post aliquantum tempus vita hujus nostræ, vel illas cujusquam Fausi esse, vel has neget, esse meas; Unde convincitur, nisi quia illi, qui nunc ista noverunt, notitiam suam ad longè etiam post futuros, continuatis posterorum successionibus, trajiciunt? Quæ, cum ita sint, quis tandem tanto furore cacatur, nisi Demoniorum, mendaciorum malitia, atque fallacia consentiendo, subversus sit, qui dicat, hoc mereri non potuisse Apostolorum Ecclesiam, tam Fidem, tam numerosam fratrum concordiam, ut eorum scripta fideliter ad posteros trajicerent, cum eorum cathedras usque ad præsentis Episcopos certissima successione servarint, cum hoc qualiumcunque hominum scriptis, sive extra Ecclesiam, sive in ipsa Ecclesia, tanta felicitate proveniat.

Arguunt I. In Evangelio Matthæi non dicitur Christus filius Dei, sed tantum filius hominis; quod est hæresis Ebionitarum. In Evangelio autem Marci, Lucæ, & Joannis Christus dicitur, sine Patre, & sine Matre in terris: ergo, aut est falsum Evangelium Matthæi, aut sunt falsa Evangelia Marci, Lucæ, & Joannis. II. In Evangelio Matthæi invenitur tantum Genealogia Joseph, & asseritur, hanc pertinere ad Christum: ergo, vel ex Evangelio Matthæi eruitur, Christum esse filium naturalem Joseph, quod est falsum; vel Genealogia illa est impertinens ad Christum, adeoque spuria, & falsa. III. Matthæus, si dicatur, quod scripserit Genealogiam Mariæ Virginis ex Tribu Juda, & ex familia David, ut

ex inde descendere faciât Christi generationem, nec etiam videtur, veritatem fuisse assequutum, quia Maria Virgo erat ex Tribu Levi, & ex Stirpe Aaronis. Quod probatur, quia Lucæ I. dicitur Maria Virgo cognata Elisabæ hæ de filiabus Aaronis. IV. Matthæus memorat Magorum adventum ad speluncam, ubi Christus Cunas elegit; etiam Stellæ apparitionem, & pariter Infantium eadem, quam Herodes præceperat; sed de his, nemo alius ex Evangelistis loquitur, & Josephus Hebræus omnino silet: ergo ficta sunt facta. V. Matthæus item multa citat Prophetarum dicta, quæ in Prophetarum libris non leguntur. Quod probatur, quia Matthæi 2. habetur: *Et veniens Jesus, habitavit in civitate, quæ vocatur Nazareth, ut impleretur, quod dictum est per Prophetas: Quoniam Nazareus vocabitur; & nihilominus in Prophetarum libris, hæc ultima verba non inveniuntur.* Matthæi 27. de agro, qui fuit emptus triginta argenteis, quos Judas Proditor in Templo projecit, legitur: *Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam Prophetam, dicentem: Et acceperunt triginta argenteos, pretium appreciati, quem appreciaverunt a filiis Israel; & dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Deus; & nihilominus Prophetia hæc non est in Jeremia, sed in Zacharia Propheta cap. 11. ubi dicitur, quod ager figuli emptus fuit illis triginta argenteis, qui postea delati fuerunt ad Statuarium.* VI. Hieronymus dubitat de capite ultimo Marci; in epistola enim 150. ad Hedibiam dicit, quod de resurrectione Christi, & apparitione ejusdem, diversa narrant Evangelistæ: *In quibus primum queris, cur Matthæus dixerit: Vespere autem Sabbati illucescente, in una Sabbati Dominum surrexisse; & Marcus, mane resurrectionem factam esse, commemoret, ita scribens: Cum autem surrexisset una Sabbati mane, apparuit Mariæ Magdalene, de qua ejecerat septem Dæmonia; & illa abiens, nuntiavit iis, qui cum ea fuerant, lugentibus, & flentibus; illique audientes, quod viveret, & quod vidisset eum, non crediderunt ei. Hujus questionis duplex solutio est. Aut enim non recipimus Marci testimonium, quod in raris fertur Evangelis, omnibus Græcæ libris, pene hoc capitulum in fine non habentibus; præsertim cum diversa, atque contraria Evangelistis cæteris narrare, videatur. Aut hoc respondendum, quod uterque verum dixerit: Matthæus, quando Do-*
minus